

UVOD

Uho (organum auditus) je periferni organ sluha i ravnoteže koji je postavljen sa temporalne strane lobanje. Veći dio uha (dvije trećine) su u temporalnoj kosti dok je manji dio (jedna trećina) van nje. Čulo sluha ne igra samo ulogu u komunikaciji već služi i kao sistem za upozorenje i orijentaciju. Uši registruju zvučne (mehaničke) talase i pretvaraju ih u električne signale, koji se šalju u centralne strukture gdje se ti signali „dešifruju“ i nastaje osjećaj sluha. Uloga uha kao organa čula sluha nije samo da registruje zvuke, već i da ih lokalizuje (uloga u orijentaciji). Uho može registrovati lokaciju odakle zvuk dolazi. Uho koje je okrenuto izvoru zvuka registruje zvuk ranije od onog na suprotnoj strani, odnosno čuje ga glasnije. Ove razlike u čujnosti se prerađuju u mozgu i dobijaju se informacije o lokaciji sa koje dolazi zvuk.

Uho je građeno od tri dijela, vanjskog, srednjeg i unutrašnjeg uha i sva ova tri dijela su funkcionalno povezana.

Slika br.1. Građa uha

Anatomska građa uha

Uho je parni organ sluha koji je građen od vanjskog (auris externa), srednjeg (auris media) i unutrašnjeg uha (auris interna).

2.1 Vanjsko uho

Auris externa se sastoji od tri dijela: ušne školjke (auricula) i vanjskog slušnog hodnika (meatus acusticus externa).

Auricula

Ušna školjka je prekrivena kožom i njenu osnovu čini hrskavica. Puna je izbočina i udubina, koža ušne školjke je naborana kako bi lakše mogla hvatati zvučne talase. Auricula je podjeljena na dva dijela. Veći dio pripada aurikuli, manji je podijeljen na dva dijela, a to su lamina tragi i cartilago meatus acustici externi. Ova dva dijela, veći i manji su povezana pomoću isthmus cartilaginis auris. Duž ivice uha nalazi se helix, na kojemu se može nalaziti i kvržica tuberculum auriculae. Drugi nabor nalazi se paralelno s heliksom, s njegove unutarnje strane i naziva se anthelix. Između tih nabora nalazimo brazdu - scapha. Anthelix se na gornjem dijelu dijeli na dva kraka: crura anthelici. Između njih se nalazi udubina - concha auriculae. Na prednjem dijelu uške je izbočina tragus, a iza tragusa druga izbočina antitragus. Između njih nalazi se incisura intertragica, a između tragusa i heliksa nalazi se incisura anterior. Na donjem kraju uške vidi se duplikatura kože koja se naziva resica uške (lobulus auriculae).

Meatus acusticus externus

Vanjski slušni hodnik predstavlja koštano hrskavičavi kanal koji prima zvučne talase na bubnu opnu (membrana tympani). Dužina ovog kanala je oko 2,5 cm. Koštani dio kanala se nalazi u sljepočnoj kosti a hrskavičavi dio van nje. Na ulazu u vanjski slušni hodnik se nalaze grublje dlačice tragi, kao i lojne žlijezde koje luče ušnu mast (cerumen) koja štiti vanjsko uho. Na medijalnom kraju koštanoga vanjskog slušnog hodnika nalazi se žlijeb (sulcus tympanicus), u koji je uložena bubnjić (membrana tympani). Bubnjić je postavljen koso na zvukovod pod uglom od 45 stepeni tako da mu je hodnik najdublji u prednjemu donjem dijelu. Taj najdublji dio naziva se recessus meatus acustici externi. Vanjski slušni hodnik je prekriven vrlo tankom kožom ispod koje nema masnoga tkiva. Koža je čvrsto srasla s perihondrijem i periostom, što uzrokuje jaku bol pri upalama zvukovoda. Oko ulaza u ovaj hodnik i u njegovom membranskom dijelu nalaze se žlijezde znojnice i dlačice, tarsi. Žlijezde koje luče cerumen, glandulae ceruminosae, nalaze se u membranskom i stražnjemu gornjem dijelu koštanog zvukovoda.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com